

לכל היותר גאולה חמישה שירים מתוך המחזור "סדנת שירה"

עור של שירה

רָגַע לִפְנֵי שְׁמִשְׁחִים עוֹר הַבְּנִנָּה	זֶהוּ זְמַן הַשִּׁירָה, זוֹהִי עֵת הַטָּרָם
רָגַע לִפְנֵי שְׁבָשֵׁל נַעֲשֶׂה רָקֵב	זֶה הֶרְגַּע לִפְרֹשׁ אֶת עוֹרָה הַדִּקְיָק
רָגַע לִפְנֵי שְׁהַדְּבֵשׁ הָעֶכּוֹר פּוֹקֵעַ	עוֹרָה הֶהָרָה, הַגְּמִישׁ, הַמוֹתֵחַ פֶּלֶא
מִתּוֹךְ הַקְּלָפָה הַסְּדוּקָה וְנִגְלִים פָּנָיו	שֶׁל הַשִּׁירָה. זֶה הַזְּמַן לִפְתּוֹחַ זְקִיק זְקִיק
הֶרְפִּים מְדִי, הַמִּתּוֹקִים, חֲמוּקֵי הַנָּגַע,	אֶת שְׁחָלוֹת הַמָּלָה: זוֹהִי עֵת הַטָּרָם,
רָגַע לִפְנֵי שְׁעָסִיס נַעֲשֶׂה כְּלָמָה,	אִם תִּדַּע, יְקִירִי, לַעֲצֹר בְּזְמַן,
רָגַע לִפְנֵי שְׁהַמָּתֵק הוֹפֵךְ לִכֹּחַ	אִם תִּצְלִיחַ לִבְלֵם אֶת סוֹסֵי מְרַכֶּכֶת
שְׂאִין לַעֲמֹד בְּפָנָיו יְהִי מָה – –	הַשְׁמֵשׁ, אִם תִּשְׁכִּיל לַאֲצֹר אֶת חֲמָן

שֶׁל הַקִּנְיָן וְלֹא
לְהַפְךָ לְפָצַע,

וְלֹא לְצַנֵּחַ הַיָּשָׁר
אֶל תְּהוֹם דָּמָה,

אִם תֵּאָחַז בְּמוֹשְׁכוֹת
וּתְבַלֵּם בְּטָרָם,

בְּרָגַע שָׁבוּ הָרָךְ
נַעֲשֶׂה אֲבָחָה – – –

אֲזַ תִּסְתַּנֵּן, אוֹלִי
(אִם תַּעֲזוּ), אֶל אֶרֶץ

הַשָּׁם. לְמָקוֹם שָׁבוּ
הַמְּלִים מִתַּעֲבוֹת,

וְאַתָּה, מְרֹגֵל עֲקֹשֶׁן,
הָאוֹחֵז מְזוֹדָד

נִפְץ (לְכָל מְלָה
יֵשׁ דְּפָנוֹת רַבּוֹת)

תִּדַּע שְׁעֵשִׁית דָּבָר
שְׂאִינוּ שְׂכִיחַ

תִּדַּע שְׁעֵשִׁית דָּבָר
שְׂאִינוּ שִׁגְרָה

תִּדַּע שְׁעֵשִׁית דָּבָר
שְׂיָמִים יִגִּידוּ

(וְלֹא אַתָּה תִּגִּיד)
אִם הוּא שִׁירָה.

הטרנדים ואתה

דְּבָרִים שֶׁנֶּרְאִים חַיִּים
הֵם בְּעֵצָם מֵתִים לְגַמְרִי.

דְּבָרִים שֶׁנִּדְמָה שְׁמָתוֹ
בְּעֵצָם חַיִּים גַּם עֲכָשׁוּ.

מָה שֶׁשָּׂרַד עֲדָנִים
יָכַל לְהַפְרִיחַ פָּרַח.

מָה שֶׁדָּשֵׁן עֲתוּנִים
לֹא יַפְרִיחַ דָּבָר.

הֵנַח לְכוֹתָרוֹת הַמוֹסָף,
וּקְרָא אֶת כּוֹתֶרֶת הַנִּצָּח:

עֲלֶה נִחְרָז בְּעֶלְה,
אֲבָקָן לְאֲבָקָן נִכְסָף.

הָאֶרֶץ עֲכָשׁוּ רוֹעֶשֶׁת,
מִחֵר הִיא תִשְׁקֹט מִחֲדָשׁ.

הֵנַח לָהּ לְרַעַשׁ בְּשִׁקָּט:
אֵין בָּזָה כָּל חֲדָשׁ.

דִּי לְשִׁירָה בְּתַרְסֵר
קוֹרְאִים כְּדִי שִׁיפְרֹחַ.

זֶרַע, יִקְרִי, בְּגִנָּה הַעֲתִיק
אֶת פָּרַח הָאֲמִפִּיבְרָה.

מה המשקל שיציל אותך?

כמה מים / שקל ענן?
אבות ישורון

"הוא צעד בין המוקשים לקצבו של שיר [...] וניצל."
בנימין הרשב על אברהם סוצקעווער

שָׂא אֶת שִׁירֶיךָ כְּמוֹ הַד שֶׁל עֲנָף
הַנֶּאֱחָז בְּעֵץ.

חיים ומות ביד המשקל.
חשב על אותו משורר

שָׁרַץ בֵּין מוֹקְשִׁים וְעֵצִים אֶת עֵינָיו
וְכָל עוֹד נִפְשׁוּ בּוֹ כְּדֹרֶר

פְּקֻעוֹת אֲנַפְסָטִים עַל דָּל לְשׁוֹנוֹ
וַיִּמָּבִים בֵּין קֶרְסָלִיו,

חשב על אותו משורר שִׁנְשָׂא
אֶת עַל הַכְּבִידָה כְּמוֹ צֶלֶב

וְלֹא נִעְצָר עַד אֲשֶׁר הוּטַח
מִשְׁדָּה הַמוֹקְשִׁים אֶל הַכְּחוּל,

סוֹפֵר הַבְּרוֹת וְשׁוֹעֵט עַל כֶּנֶף,
בְּרִיא וְשִׁלִּים
כְּבִיכּוֹל.

מָה הַמִּשְׁקָל שִׁיִּצִּיל אוֹתָךְ?
שָׂא, יְקִירִי, שְׂאֵלָה.

אֶל תִּבְקָשׁ בּוֹ חֲרוּת אוֹ כְּבָלִים –
לְכָל הַיּוֹתֵר גְּאֻלָּה.

מָה חֲפָשִׁי בְּחֶרוֹז הַחֲפָשִׁי?
מָה זֶה "חֲפָשִׁי" בְּכָלֵל?

אֶל תִּלְךָ שׁוֹלֵל, יְקִירִי.
אֶל תִּלְךָ שׁוֹלֵל.

כָּל נֶפֶשׁ בּוֹחֶרֶת מִשָּׂא מִשְׁלָה,
הֵלֶב הַפּוֹעֵם בּוֹחֵר.

לֹא חֲפָשׂ וְלֹא שְׁעֵבוּד, יְקִירִי:
יֵשׁ פֹּה דְבָר
אַחֵר.

כִּמָּה שׁוֹקֶלֶת נֶפֶשׁ אַחֵת?
כִּמָּה שׁוֹקֶלֶת אִשׁ?

מָה הַמִּשְׁקָל שֶׁל שְׁמִיךְ, וּמָה
כֶּבֶד הַדָּם הַגּוֹעֵשׁ?

מָה הַמִּשְׁקָל שִׁיִּצִּיל אוֹתָךְ?
כִּמָּה שׁוֹקֵל אִישׁוֹן?

שָׂא אֶת שִׁירֶיךָ כְּמוֹ שֶׁבֶר עֲנָן
טָרָם גֶּשֶׁם רֵאשׁוֹן.

שָׂא אֶת שִׁירֶיךָ בְּדָם כְּמוֹ נֶשֶׂא
שֶׁל חֲלִי בִלְתִּי מִתְפָּרֵץ.

עוד הגדרת שירה

(בעקבות ג'ורג'ו אגמבן)

אֶז מַה זֶה שִׁיר? שְׁאֵלָתָּ.

אֲנִי
אֶגִּיד לָךְ.

שִׁיר הוּא טֶקְסֵט שֶׁבּוֹ

אֶפְשָׁרִית, יִקְרֶי,
פְּסִיחָה.

האגדה על הל"ו*

הַיּוֹם, יְקִירִי, כָּל אֶחָד וְזֶה בְּסֹדֶר גָּמוּר, אָדָם רוֹצֶה לְהִיּוֹת אֲבָל אַתָּה וְאֲנִי אַתָּה וְאֲנִי יוֹדְעִים:	חוֹשֵׁב שֶׁהוּא מְשׁוֹרֵר זֶה בְּסֹדֶר גָּמוּר. מְשׁוֹרֵר? שְׂיֵהִיָּה מְשׁוֹרֵר. יוֹדְעִים: זֶה דָּבָר תְּמוּהָ. זֶה לֹא כָּל כֶּךָ פְּשׁוּט.
כָּשֶׁם שֶׁמְּמַשְׁלֵת הַיּוֹם כָּשֶׁם שֶׁהֵיָם מִתְמַלֵּט כָּשֶׁם שְׁחִיּוֹת הַבֵּר כֶּךָ מְשׁוֹרֵר-מִמֶּשׁ	שׁוֹנָה מִמְּמַשְׁלֵת הַלֵּילָה, מְקַרְקְעִית עֲצָמוֹ, גְּמִישׁוֹת מַחֲיוֹת הַמֶּשֶׁק, נִבְדָּל מִמִּי שְׁאִינוֹ.
שָׁנוּ חֲכָמֵינוּ: בְּכָל שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשָׁה צְדִיקִים שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשָׁה צְדִיקִים בְּנֵי הַתְּמוּהָ מְקַבְּלִים	דּוֹר וְדוֹר הָעוֹלָם יוֹדֵעַ גָּמוּרִים, יְסוּדוֹת עוֹלָם. נִסְתָּרִים, שְׁבֻשָּׁם כָּל יֵתֵר אֶת פָּנֵי הַשְׂכִּינָה לְבָדָם.
אַתָּה, יְקִירִי, רוֹצֶה תִּהְיֶה מְשׁוֹרֵר, אֲבָל זָכֹר: בְּכָל רָגַע נִתּוֹן, אֵין אֶלָּף מְשׁוֹרְרִים:	לְהִיּוֹת מְשׁוֹרֵר? בְּסֹדֶר. בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, בְּכָל דּוֹר וְדוֹר בְּעֶצֶם, יֵשׁ לָמָּד ו'ו' וְתוֹ לֹא.
אֵיךְ יָכוֹל מְשׁוֹרֵר ו'ו'? אֵיךְ יָכוֹל מְשׁוֹרֵר	לְדַעַת שֶׁהוּא מֵהֶלְמָ"ד לְדַעַת, סְלִיחָה, שֶׁהוּא לֹא?
הַיָּשָׁר מִבְּטָה לְשְׂכִינָה הַיָּשָׁר מִבְּטָה – וְכַתֵּב.	וְאֵל תִּרְתַּע מֵהִיפִי. זֶה כָּל הַסּוּד כָּלוּ.

* כל אחת משורות השיר מתחילה בטור הימני ומסתיימת בטור השמאלי.